

Brief aan een Alcoholiste

Brief aan een Alcoholiste

door Margeret Lee Runbeck

Overgenomen uit "Good Housekeeping"

Te verkrijgen bij:

Algemeen Dienstbureau (ADB)
Grote Steenweg 149
2600 Berchem-Antwerpen
Tel.: 03 239 14 15

D/2013/4324/08

Verantwoordelijke uitgever:

Dhr. Kristiaan Rotthier
Grote Steenweg 149 – 2600 Berchem-Antwerpen

©1998 Alcoholics Anonymous World Services, Inc.
All Rights Reserved

Translated from English with permission of Alcoholics Anonymous World Services, Inc. (AAWS). Copyright © 1993 Alcoholics Anonymous R Belgium. Copyright in the English language version of this work is also owned by AAWS New York. No part of this translation may be duplicated in any form without the written permission of AAWS.

© 1998 Alcoholics Anonymous World Services, Inc.
Alle rechten voorbehouden.

Vertaald uit het Engels met toestemming van Alcoholics Anonymous World Services, Inc. (AAWS). Copyright © 1993 Alcoholics Anonymous Belgium. Het copyright van de Engelse versie van deze uitgave is eveneens eigendom van AAWS, New York. Niets uit deze uitgave mag worden veelevoudigd onder welke vorm dan ook zonder schriftelijke toestemming van AAWS.

Als ik aan de overkant van de straat woonde en je dapper maar wanhopig tegen je kwaal zag vechten en soms met je sprak, wanneer je me onmogelijk kon ontwijken, dan zou ik het niet aangedurfd hebben je te zeggen wat ik je nu wil zeggen. Je zou me niet laten spreken, want je zou bang voor mij zijn. Je zou denken dat ik meedoe aan de samenzwering van alles en iedereen tegen je; je zou het me kwalijk nemen dat ik vermoed hoezeer je in het geheim door angst wordt gefolterd.

Als we elkaar recht in de ogen zouden kunnen kijken, dan zou ik niet weten hoe ik je kan vertellen dat ik je reuze sympathiek vind. Dan zou ik niet kunnen zeggen dat ik niets verachtelijks of belachelijks aan je vind wat een zedenpreekwaard zou zijn, want je zou me niet laten spreken over jouw noodlottige ziekte. Wij zouden beiden doen alsof ze niet bestond.

Dus moet ik je wel schrijven. Ik schrijf je een brief en leg hem op deze veilige plaats, waar je hem zult vinden en hem voor jouw familie verborgen kan houden en dan lezen.

Jij en ik hebben om te beginnen één ding gemeen dat ons bindt: wij weten beiden dat jouw drankzucht je in het geheim dodelijk ongerust maakt.

Je kunt eender welke leeftijd hebben – een universiteitsstudente, een jonge moeder, een door bewondering omringde zakenvrouw, de echtgenote van de meest vooraanstaande burger uit je stad, een grootmoeder met bezadigd uiterlijk. Je kunt een extroverte persoonlijkheid bezitten en altijd leven in de brouwerij brengen. Of een bevreesd, zich minderwaardig voelend persoontje zijn, dat moed uit een fles moet putten, voordat ze om het even wat onderneemt, hoe eenvoudig dat andere mensen ook mag lijken.

Misschien drink je al maanden, misschien al jaren lang. Je zou het verschrikkelijk vinden en het heftig ontkennen, indien iemand je een alcoholiste noemde. Maar in je binnenste vraag jij je af of je dat inderdaad bent. Ik kan je hierop onmiddellijk een antwoord geven. Indien jij je drinken niet meer in handen hebt, indien je thans meer drinkt dan je zou willen toegeven, de kans groot is dat je wel degelijk een alcoholiste bent. Wanneer ik dit woord

gebruik, bedoel ik daarmee iemand die aan een ziekte lijdt. Een ziekte die geleidelijk toeneemt en verergert, waarbij ze de wereld van die persoon voortdurend meer inperkt, totdat deze persoon niets anders meer verlangt of belangrijk vindt dan alcohol.

Omdat je een vrouw bent, drink je waarschijnlijk in het diepste geheim, want je hebt al het mogelijke gedaan om het voor iedereen verborgen te houden, zelfs voor jezelf. En misschien ben je daarin geslaagd. Misschien weet – nog – niemand dat je ooit drank gebruikte. Het is immers zo dat je in het openbaar niet eens één cocktail durft te drinken, omdat je weet dat het eerste glaasje de misstap is bovenaan een hoge trap, waarvan je steeds weer naar beneden valt.

Misschien ben je een “slaapkamerdrinkster” en ben ik jou op dit ogenblik in je kamer gevolgd, waar je van plan bent naar een fles te grijpen die onder jouw fijne lingerie ligt of in een onschuldige hoedendoos op de bovenste plank verstopt zit. Misschien zijn jouw familieleden nog niet achterdochtig door je vaak voorkomende “hoofdpijn”.

Aan de andere kant is het ook mogelijk dat je één van die schaduwen bent die hun leven slijten in het half-duister van bars en andere drankgelegenheden. Misschien ben je het probleem van de buurt of de schandpaal van de stad. Misschien heeft jouw familie al haar pogingen om je te dekken opgegeven en getroosten zelfs jouw kinderen zich niet meer de moeite om verontschuldigen voor je te bedenken. Of misschien heb je zelfs je familie verloren, doordat je het drinken maar niet kon laten. Maar in welk stadium jij je tegenwoordig ook bevindt, er is hoop voor je – hier. Noch verwijt noch schand moeten je worden toegeschreven. Je verdient ook niet de zelf gerechtvaardigde smeekbeden, noch beschuldigingen die iedereen over je uitstort op een verongelijkte toon: “Als je van ons hield zou je er meestoppen”. “Je denkt alleen maar aan jezelf”. “Je moest beschaamd zijn, jij met al je cultuur en je mogelijkheden!” Neen, jij bent geen zelfzuchtig, zedeloos monster. Eigenlijk ben je helemaal het tegenovergestelde.

Jij bent een wanhopige vrouw die heel ziek is. ...

